

SÄRSKILT PROTOKOLL

Direktionen, Nr 4

DATUM: 2006-02-22

MÖTESTID: 13:00

SVERIGES RIKSBANK
SE-103 37 Stockholm
(Brunkebergstorg 11)

Tel +46 8 787 00 00
Fax +46 8 21 05 31
registratorn@riksbank.se
www.riksbank.se

- NÄRVARANDE: Stefan Ingves, ordförande
Eva Srejber
Lars Nyberg
Kristina Persson
Irma Rosenberg
Svante Öberg
Jan Bergqvist, fullmäktiges ordförande
Johan Gernandt, fullmäktiges vice ordförande
Claes Berg
Hans Dellmo
Jörgen Eklund
Jyry Hokkanen
Ann-Christine Högberg
Pernilla Meyersson
Annika Svensson
Sara Tägtström
Staffan Viotti
Anders Vredin

§ 1. Den aktuella inflationsbedömningen

Det antecknades att Annika Svensson och Sara Tägtström skulle sammanställa erforderligt underlag för upprättande av dagens protokoll under § 1 och 2. Diskussionen utgick från den nya statistik och de analyser som avdelningen för penningpolitik redovisade. Dessa analyser baserades på antagandet att reporäntan utvecklas i linje med de finansiella marknadernas förväntningar, så som de avspeglas i de s.k. implicita terminsräntorna. Detta är ett tekniskt beräkningsantagande och ska inte tolkas som ett ställningstagande till vilken räntebana Riksbanken anser mest önskvärd.

1. Nyinkommen information om den ekonomiska utvecklingen

Avdelningen för penningpolitik redovisade den nya information som inkommit sedan direktionmötet den 17 februari. Värt att notera är att inflationsutfallet för januari har beaktats i inflationsrapporten.

Vad gäller den internationella utvecklingen har industriindikatorer (Philadelphia Fed) för USA visat på en fortsatt stark utveckling i januari, medan de indikerar en förhållandevis svag prisutveckling. Det senaste penningpolitiska protokollet från den amerikanska centralbanken har inte gett några effekter på de finansiella marknaderna. I euroområdet fortsatte industriindikatorerna att stiga något i december och producentpriserna i Tyskland har fortsatt att öka.

Det har varit stora svängningar i oljepriset. Efter en nedgång har oljepriset återigen stigit till följd av produktionsstörningar i Nigeria. Terminkontrakten de senaste dagarna visar dock i stort sett samma utveckling som den som skisseras i inflationsrapporten.

För svensk del har SCB korrigerat beräkningen av den underliggande inhemska inflationen för januari. Utfallet har reviderats upp något och är nu i linje med decemberprognosen. Det innebär samtidigt att prognosavvikelsen för den importerade inflationen blev större.

På räntemarknaden har rörelserna varit små efter förhållandevis stora förändringar i samband med att inflationsutfallet för januari publicerades. De penningpolitiska förväntningarna i USA och euroområdet är i stort sett oförändrade jämfört med i december. I Sverige indikerar prissättningen på de finansiella marknaderna att förväntningarna om framtida räntehöjningar har dämpats något ytterligare efter en markerad nedgång i samband med inflationsutfallet. De implicita terminsräntorna är nu något lägre än den bana som ligger till grund för den nuvarande inflationsprognosen. Enligt prissättningen på de finansiella marknaderna förväntas reporäntan höjas vid dagens möte. Enligt enkäter förväntar sig 18 av 19 svenska analytiker också en höjning idag. Kronan har försvagats något mot såväl dollarn som euron.

2. Konjunktur- och inflationsutsikterna

Vice riksbankschef Irma Rosenberg framlade förslag till Inflationsrapport 2006:1, protokollsbilaga A. Inflationsrapporten återger huvuddragen i de föredragningar och diskussioner som hölls i direktionen den 9 och 17 februari.

I inflationsrapporten konstateras att den senaste tidens ekonomiska statistik tyder på en fortsatt god tillväxt såväl i omvärlden som i Sverige. Visserligen dämpades tillväxttakten i BNP oväntat både i euroområdet och i USA mot slutet av fjolåret, men detta bedöms vara tillfälligt. Andra konjunkturindikatorer pekar på en fortsatt god utveckling den närmaste tiden såväl i euroområdet och USA som i världsekonomin som helhet.

I Sverige uppgick BNP-tillväxten till mer än 3 procent under det tredje kvartalet 2005 jämfört med motsvarande period året innan. Det mesta talar för att ekonomin fortsatte att expandera i snabb takt även mot slutet av förra året. Under de kommande åren väntas hushållens konsumtion växa något snabbare jämfört med prognoserna i föregående inflationsrapport eftersom arbetsmarknadsläget väntas bli bättre och inkomsterna väntas stiga snabbare. Företagens investeringar bedöms också fortsätta att stiga relativt

snabbt. Även omvärldens efterfrågan på svenska varor och tjänster bedöms växa stabilt de kommande åren.

Den höga tillväxten har sammanfallit med en snabb produktivitet utveckling. De senaste 10 årens starka ökning av produktiviteten förefaller också ha fortsatt under fjolåret. Den genomsnittliga tillväxten i produktiviteten väntas nu bli något högre de kommande åren än vad som bedömdes i förra inflationsrapporten. Sammantaget finns det anledning att förvänta sig en något högre genomsnittlig BNP-tillväxt i den svenska ekonomin än i den tidigare bedömningen.

De senaste årens ekonomiska tillväxt förefaller även ha medfört en successiv uppgång på arbetsmarknaden. Sysselsättningen steg lite snabbare än väntat mot slutet av fjolåret. Andra arbetsmarknadsindikatorer pekar också på att sysselsättningen kommer att fortsätta stiga. Löneökningstakten steg något under förra året, från en låg nivå, och väntas fortsätta stiga svagt under prognosperioden i och med att efterfrågan på arbetskraft ökar. Resursutnyttjandet väntas successivt bli högre under kommande år, men till följd av den fortsatt höga produktivitetstillväxten stiger kostnadstrycket endast måttligt.

I januari uppgick inflationen till 0,9 procent mätt med UND1X. Inflationen mätt med KPI var något lägre och uppgick till 0,6 procent. Utfallen för januari var lägre än prognosen i inflationsrapporten från december. Framförallt var det priserna på de importerade varorna som blev lägre än väntat.

Trots den höga tillväxten i produktion och efterfrågan har inflationen varit låg under en längre tid. Det beror både på fallande importpriser och på en god inhemsk produktivitet utveckling. Bakom detta ligger ökad konkurrens internationellt och på hemmamarknaden. Dessa faktorer väntas fortsätta att bidra till att hålla tillbaka inflationen, som dock stiger successivt för att närma sig målet på ett par års sikt. Inflationsprognosen är något nedreviderad jämfört med prognosen i december. Det låga utfallet för januari får effekter på inflationen på kort sikt, men på längre sikt är det främst produktivitetstillväxten som håller tillbaka inflationen.

Sammantaget väntas inflationen mätt med UND1X stiga för att på ett par års sikt vara nära målet på 2 procent. Prognosen bygger bl.a. på antaganden om en stark tillväxt i Sverige och omvärlden och en gradvis höjning av reporäntan.

En ledamot markerade särskilt att inflationsutfallet i januari har beaktats i inflationsprognosen, men inte den korrigering av utfallet som SCB gjort och som medfört att den inhemska inflationen utvecklats i linje med prognosen i december medan den importerade inflationen blivit avsevärt lägre. Ledamoten underströk att detta sammantaget inte borde påverka prognosen för UND1X, däremot skulle analysen kanske ha lett till något annorlunda prognoser för delkomponenterna om den nya fördelningen hade varit känd tidigare.

Direktionen gjorde sammantaget bedömningen att den nya informationen som inkommit sedan direktionsmötet den 17 februari inte ger anledning till en förändrad syn på inflationsutvecklingen jämfört med den som redovisats i inflationsrapporten.

Direktionen beslutade

- att fastställa inflationsrapporten enligt förslaget samt

- att offentliggöra inflationsrapporten den 23 februari kl. 08:00.

§ 2. Penningpolitisk diskussion

Vice riksbankschef Irma Rosenberg föredrog förslag till penningpolitiskt beslut.

Tillväxten i Sverige är hög och både den inhemska efterfrågan och exporten väntas utvecklas starkt de kommande åren. Trots det är inflationstrycket lågt. Bedömningen är dock att inflationen kommer att stiga efterhand i och med att resursutnyttjandet ökar och närma sig målet på ett par års sikt. Prognosen bygger på antagandet att reporäntan höjs med 0,25 procentenheter vid dagens möte och sedan fortsätter gradvis uppåt. Prognoserna visar alltså att räntan behöver höjas under året för att inte inflationen ska stiga alltför snabbt. Frågan är i vilken takt det ska ske.

Inflationstrycket har varit lågt under ett par års tid och väntas förbli lågt en stor del av prognosperioden. Det beror dock inte på låg efterfrågan. Tillväxten har under de senaste åren snarare blivit starkare än förutsett och prognosen för de kommande åren har också reviderats upp jämfört med i december. Den låga inflationen beror istället på en stark inhemsk produktivitetstillväxt och en svag importprisutveckling. Inflationen har alltså hållits ned av förändringar av utbudskaraktär, som också varit mer varaktiga än förutsett. Frågan är i sådana lägen hur snabbt inflationen ska föras tillbaka till målet.

Riksbanken har under de senaste åren fört en mycket expansiv penningpolitik för att få inflationen att stiga tillbaka till målet. Detta, tillsammans med den försvagning av kronan som skett det senaste året, innebär en betydande stimulans av ekonomin. Att i ett läge när ekonomin redan växer så starkt försöka pressa upp inflationen snabbare genom en fortsatt mycket expansiv penningpolitik ökar riskerna för kraftiga svängningar i den reala ekonomin. Stimulansen från penningpolitiken bidrar till att hushållens skuldsättning och huspriserna fortsätter att stiga i en takt som knappast är långsiktigt hållbar. Det skulle kunna leda till en situation framöver där det sker en plötslig anpassning nedåt i huspriserna med stora svängningar i efterfrågan som följd.

Sammantaget talar detta för att föra penningpolitiken i en något mindre expansiv riktning. Ränteläget måste stiga för att inflationen inte ska öka alltför snabbt utan på ett par års sikt vara nära målet. Mitt förslag är att reporäntan nu höjs med 0,25 procentenheter. Liksom tidigare finns det skäl att även ta hänsyn till att produktionen och kreditvolymen redan växer snabbt. En räntehöjning nu minskar risken för kraftiga svängningar i den reala ekonomin längre fram. Ett sådant beslut innebär samtidigt, som våra bedömningar nu ser ut, att höjningarna under resten av året kanske skulle kunna ske i något långsammare takt än vad som förutsätts i den räntebana som ligger till grund för inflationsprognosen. Det skulle kunna göra att inflationen stiger något snabbare än i inflationsrapporten. Att marknadens förväntningar på kommande reporäntehöjningar har justerats ned de senaste dagarna förefaller därför rimligt.

Samtliga ledamöter ställde sig bakom förslaget att höja räntan med 0,25 procentenheter. Likaså delade samtliga ledamöter synen att höjningarna under resten av året kanske skulle kunna ske i något långsammare takt än vad som förutsätts i den räntebana som ligger till grund för inflationsrapporten.

En ledamot instämde i den bild som tecknas i inflationsrapporten. Ledamoten underströk dock att prognoser alltid är behäftade med osäkerhet och att flera scenarier kan tänkas. Den reala utvecklingen kan bli något starkare de kommande åren än vad som antas i inflationsrapportens huvudscenario. Samtidigt kan inflationen åtminstone under det närmaste året bli något lägre än väntat. Bilden av ett lågt inflationstryck den närmaste tiden stöds av inflationsutfallet i januari. Ledamoten menade också att det finns skäl att särskilt kommentera utvecklingen på arbetsmarknaden. Arbetskraftsundersökningen (AKU) för januari var relativt svag, men paneleffekter gör att AKU-siffrorna bäst analyseras i termer av glidande tremånaders medeltal. När man gör det framgår att sysselsättningen ökade under loppet av 2005. Antalet sysselsatta för tremånadersperioden november 2005 – januari 2006 var drygt 60 000 personer fler än vid motsvarande period ett år tidigare, men arbetslösheten var oförändrad. Det är i och för sig inte förvånande eftersom det brukar ta ett tag innan en uppgång i sysselsättningen medför en minskning av arbetslösheten. Den fortsatt starka BNP-tillväxten de kommande åren gör det, enligt ledamoten, rimligt att successivt övergå till en mer neutral penningpolitik och att höja styrräntan med 0,25 procentenheter vid dagens möte är ett steg i denna riktning. Takt i den fortsatta anpassningen av penningpolitiken beror som vanligt på den information som inkommer, men som det ser ut idag verkar det rimligt att reporäntan framöver skulle kunna höjas i en något långsammare takt än i inflationsrapporten. För att förstå penningpolitikens inriktning måste man ta hänsyn till att penningpolitiken normalt verkar med viss eftersläpning. Det är inte dagens låga inflation som penningpolitiken inriktas på utan vad som kan komma att inträffa på ett par års sikt. Ledamoten framhöll att penningpolitiken även efter en höjning av styrräntan till 2 procent är att betrakta som expansiv.

En annan ledamot instämde i bedömningen att efterfrågeutvecklingen mycket väl kan bli ännu starkare. Det skulle dock slå igenom på inflationen först på ett par års sikt. Dagens inflation har pressats ned av utbudsfaktorer, såsom ett lågt importpris och en stark produktivitetsutveckling. Ledamoten menade att det innebär uppenbara risker att stimulera den inhemska efterfrågan för att kompensera för den låga importerade inflationen. Det kan leda till en överhettning i ekonomin längre fram. Därtill växer både hushållsupplåningen och huspriserna starkt. Om denna utveckling fortsätter i snabb takt finns det en risk att det kan leda till en situation längre fram där det sker en plötslig anpassning nedåt i huspriserna. Det talar för att inflationen bör återföras mot målet med viss försiktighet. Vi vet fortfarande lite om de reala effekterna på konsumtion och efterfrågan av ett kraftigt husprisfall. Ledamoten instämde i förslaget att höja styrräntan med 0,25 procentenheter och höll även med om att den senaste tidens utveckling tyder på att styrräntan kan höjas i en något långsammare takt än i inflationsrapporten. Det är dock avhängigt att utvecklingen framöver bekräftar den bild av den framtida makroekonomiska utvecklingen som Riksbanken nu har och som tycks delas av aktörerna på den finansiella marknaden. Ledamoten betonade att höjningen av styrräntan inte ska ses som att penningpolitiken är åtstramande utan tvärtom är den alltför mycket expansiv. I det läge vi nu befinner oss med en BNP-tillväxt som överstiger den långsiktigt hållbara är det nödvändigt att höja styrräntan förr eller senare. Ledamoten menade att det är rimligt att göra det nu.

En ledamot menade att låga importpriser och en stark produktivitetsutveckling, som är ett uttryck för den allmänt förbättrade konkurrensen under flera år såväl inhemskt som internationellt, har bidragit till det låga inflationstrycket. Det är dock svårt att bedöma hur länge dessa faktorer kan fortsätta att verka dämpande på inflationen. Å ena sidan har vi en

positiv utveckling både internationellt och i Sverige, en god utveckling av tillväxt, export, konsumtion och på arbetsmarknaden, samt en kraftig uppgång i huspriserna. Dessa faktorer talar för ett stigande pristryck framöver. Dessutom är de monetära förhållandena expansiva med en hög utlåning till hushåll och företag, en stark penningmängdstillväxt och historiskt låga realräntor. Å andra sidan finns det utbuds- och strukturella faktorer som verkar i motsatt riktning och dämpar pristrycket. En sammantagen bedömning av dessa faktorer konsekvenser för inflationstrycket gör att det, enligt ledamoten, är lämpligt att höja styrräntan gradvis under året. För att inflationen ska bli nära målet på två års sikt behövs ett högre ränteläge. Penningpolitiken blir därmed något mindre expansiv, men ledamoten betonade att det inte är frågan om någon dramatisk förändring. Det krävs stor vaksamhet på den makroekonomiska utvecklingen och inflationstrycket för att kunna avgöra i vilken hastighet anpassningen av styrräntan bör ske. Analyserna pekar på att ränteanpassningen kanske kan ske något långsammare framöver än vad som antas i inflationsrapportens huvudscenario om reporäntan höjs vid dagens möte. En sådan åtgärd nu kan motiveras, menade ledamoten, av omsorg om den realekonomiska stabiliteten. Om penningpolitiken är för expansiv långt in i konjunkturuppgången ökar risken för kraftiga svängningar i den reala ekonomin längre fram.

En ledamot höll med om vad som sagts i de tidigare inläggen och konstaterade att ledamöterna idag förefaller mer samstämmiga än vanligt. Förutsättningarna för en fortsatt stark internationell konjunktur är goda. Särskilt viktigt för Sverige är att euroområdet nu visar tecken på att ta fart. Norden, Ryssland och Central- och Östeuropa har en god konjunktur samtidigt som Storbritannien verkar lyckas med sin mjuklandning. I Japan sprider sig optimismen; exporten går bra tack vare Kinas starka utveckling, investeringarna ökar och hushållen börjar bli mer optimistiska.

Ledamoten påpekade att förutsättningarna för den svenska tillväxten är bättre än på mycket länge. Den starka exportutvecklingen har nu fått hjälp av den inhemska efterfrågan som gynnas av höga vinster för företagen och ökningen av hushållens disponibla inkomster. Därtill är både finans- och penningpolitiken expansiv. Den privata konsumtionen ser alltså ut att kunna utvecklas mycket starkt. Således finns förutsättningar för arbetsmarknaden att fortsätta förbättras, sade ledamoten. Uppgången i den privata konsumtionen bör leda till att nya jobb skapas i tjänstesektorn. Visserligen visade SCB:s oktoberenkät en viss tillbakagång i företagets investeringsplaner, men förutsättningarna för en fortsatt god tillväxt i investeringarna föreligger.

När det gäller den svenska inflationsutvecklingen menade ledamoten att det låga resursutnyttjandet i utgångsläget innebär att risken för starkt inflationsdrivande löneökningar är liten. Därtill är pristrycket utomlands lågt bl.a. till följd av den hårda konkurrensen i och med Östeuropas ökande integration med Västeuropa samt globaliseringen i stort. Med ett stigande resursutnyttjande kan det inhemska pristrycket komma att öka. Sammantaget pekar prognoserna på en inflation nära målet mot slutet av prognosperioden, även om den bedöms ligga under målet större delen av perioden. Ledamoten ansåg dock att den förhärskande tendensen på världsmarknaden är att lågkostnadsländer bidrar till ett lågt pristryck, men att den trenden för tillfället balanseras av effekterna av en stark konjunktur och stigande råvarupriser. Problemet är vad som kan komma att hända på längre sikt, när den goda världskonjunkturen mattas, sade ledamoten. Då riskerar Sverige att komma in i en period med ännu lägre prisökningar.

Riskerna för världsekonomin kvarstår. Varken de geopolitiska riskerna eller osäkerheten kring hur korrigeringen av de globala obalanserna ska gå till har minskat. Ju längre tiden går innan en anpassning av obalanserna sker, desto besvärligare kan den komma att bli. Osäkerheten om hur snabbt korrigeringen kommer att ske tycks nu som en osäkerhetsfaktor på framförallt lite längre sikt. Den närmaste tiden sammanhänger riskerna kanske främst med den inhemska utvecklingen i USA. De senaste årens husprisutveckling riskerar att ge ett bakslag i ekonomin. Stigande amerikanska räntor kan dämpa huspriserna och tillväxten snabbare än vad som förutses och leda till en abrupt anpassning. Sammantaget kan detta få dämpande effekter på den svenska ekonomin och inflationen. Å andra sidan kan vi underskatta effekterna av den svenska konjunkturuppgången på inflationen. Ledamoten ställde sig bakom en höjning av styrräntan med 0,25 procentenheter, och höll med om att det kan finnas skäl att gå långsammare framåt med fortsatta räntehöjningar än vad som förutsätts i inflationsprognosen.

En annan ledamot noterade att marknadens nedreviderade förväntningar om styrränteutvecklingen i Sverige framöver, i relation till förväntningarna om styrränteutvecklingen i omvärlden, kan medföra en ökad risk att kronan inte stärks som i inflationsrapportens huvudscenario. Med en större förväntad korränteskillnad framöver ökar återigen incitamentet för marknadsaktörer att ta valutapositioner som skulle kunna ge en nedåtpress på kronan. Ju längre tid kronan är svag desto större risk för ett genomslag på konsumentpriserna. Denna risk förstärks ytterligare av att vi befinner oss i en tillväxtperiod med allt färre lediga resurser. Ledamoten ställde sig bakom riskbilden i inflationsrapporten, men sade att det finns anledning att vara observant på kronans utveckling framöver.

Därtill menade ledamoten att en förväntningsbild om en långsammare ökningstakt i räntorna ökar risken för att bostadspriser och hushållens skuldsättning fortsätter att växa i oförminskad takt. Det ökar i sin tur risken för en snabb anpassning nedåt när den väl kommer, kanske först efter prognoshorizonten. Det skulle medföra stora återverkningar på inhemsk efterfrågan, både via lägre konsumtion och mindre byggnadsinvesteringar. Inflationen kan då komma att bli mycket låg, särskilt om vi samtidigt skulle fortsätta se fallande importpriser. Det är många länder i världen som befinner sig i samma situation, med höga bostadspriser och hög skuldsättning hos hushållen. Eftersom de kraftiga uppgångarna inleddes vid ungefär samma tidpunkt, går det inte att utesluta att även en anpassning nedåt skulle kunna ske samtidigt. Efterfrågan riskerar då att dämpas på flera håll i världen, vilket i sin tur medför ledig kapacitet och press ner på producentpriser i världen och därmed också på svenska importpriser. Detta är dock en risk som troligen ligger bortom prognoshorizonten.

En annan ledamot noterade att inflationen, enligt inflationsprognosen, förväntas vara låg under en stor del av prognosperioden för att först mot slutet närma sig målet. Det är mot den bakgrunden särskilt viktigt för Riksbanken att förklara för marknadens aktörer att den gamla handlingsregeln för penningpolitiken inte längre är tillämplig. Antagandet om en oförändrad reporänta under prognosperioden, som den regeln utgick från, gäller inte längre. Inflationsprognosen grundar sig nu på antagandet om en gradvis stigande reporänta, så som den avspeglas i de implicita terminräntorna.

En ledamot konstaterade sammanfattningsvis att det i direktionen råder samstämmighet om inflationsrapportens huvudscenario och huvuddragen i riskbilden. Ledamöterna är också överens om att en höjning av reporäntan är det mest rimliga i dagsläget. Tillväxten är stark

och väntas förbli god under prognosperioden. Inflationen är visserligen låg idag, men i takt med att resursutnyttjandet ökar väntas det inhemska kostnadstrycket stiga framöver samtidigt som effekterna av de utbudsfaktorer som under flera år har bidragit till att hålla tillbaka inflationen minskar något i styrka. Bedömningarna i inflationsrapporten visar att det behövs en gradvis höjning av reporäntan för att inflationen inte ska stiga alltför snabbt utan på ett par års sikt vara nära målet. Även efter dagens höjning är penningpolitiken fortsatt expansiv. Flera aspekter av riskbilden har berörts i diskussionen. En del ledamöter har hänvisat till att den snabba ökningen av kredittillväxten och bostadspriserna kan medföra risker för utvecklingen i den reala ekonomin och inflationen i ett lite längre perspektiv. Några ledamöter har påpekat att takten i ränteuppgången kan diskuteras. Liksom vid tidigare tillfällen påverkas beslutet om tidpunkten för en räntehöjning såväl av inflationsprognosen som av risker förknippade med kreditexpansionen och den realekonomiska stabiliteten. Samtliga ledamöter ställer sig bakom att höjningarna under resten av året kanske skulle kunna ske i något långsammare takt än vad som förutsätts i den räntebana som ligger till grund för inflationsrapporten givet den information som nu finns tillgänglig.

§ 3. Penningpolitiskt beslut¹

Ordföranden konstaterade att direktionsledamöterna var överens om att UND1X-inflationen vid detta beslutstillfälle ger den bästa bilden av det underliggande inflationstrycket.

Ordföranden konstaterade att endast ett förslag förelåg: att höja reporäntan med 0,25 procentenheter till 2 procent.

Direktionen beslutade efter omröstning

- att reporäntan höjs till 2 procent och att detta beslut tillämpas från onsdagen den 1 mars 2006,
- att utlåningsräntan höjs 0,25 procentenheter till 2,75 procent och att inlåningsräntan höjs med 0,25 procentenheter till 1,25 procent med tillämpning från onsdagen den 1 mars 2006,
- att torsdagen den 23 februari 2006 kl. 8.00 offentliggöra beslutet med motivering och lydelse enligt utkast till pressmeddelande nr 10 2006, protokollsbilaga B, samt
- att protokollet från dagens sammanträde ska publiceras onsdagen den 8 mars kl. 9.30.

Denna paragraf förklarades omedelbart justerad.

Vid protokollet:

Ann-Christine Högberg

Justeras:

Stefan Ingves, Eva Srejber, Lars Nyberg, Kristina Persson, Irma Rosenberg, Svante Öberg

---

¹ Närvarande ledamöter som inte reserverar sig har deltagit i och instämt i det av direktionen fattade beslutet.